

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์การใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสำหรับประชาชน ของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร เสนอในรูปความเรียงและรูปตาราง ซึ่งได้จัดอันดับและแปลความหมายประกอบในแต่ละตารางตามลำดับดังนี้

ข้อสังเกตและลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชากร

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสำหรับประชาชน ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นหญิง มีจำนวนร้อยละ ๘๓.๐๘ และมีเจ้าหน้าที่ที่เป็นชายเพียงร้อยละ ๑๖.๙๑
2. เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนร้อยละ ๗๐.๕๕ รองลงมาคือวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๕๓ และน้อยที่สุดคือวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนร้อยละ ๕.๘๘
3. ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสำหรับประชาชน ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเจ้าหน้าที่เหล่านี้เป็นบุคคลที่มีตำแหน่งต่าง ๆ กันหลายตำแหน่ง ในจำนวนนี้เจ้าหน้าที่ตำแหน่งพยาบาลมีมากที่สุด คือมีจำนวนร้อยละ ๕๒.๕๔ รองลงมาเป็นผู้ช่วยพยาบาล มีจำนวนร้อยละ ๑๖.๑๘ รองลงมาเป็นอันดับสามคือช่างภาพการแพทย์ มีจำนวนร้อยละ ๗.๗๕ นอกนั้นได้แก่ นักสุขศึกษา มีจำนวนร้อยละ ๖.๖๒ แพทย์ มีจำนวนร้อยละ ๒.๕๔ นักจิตวิทยาคลินิก มีจำนวนร้อยละ ๒.๕๔ เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษา มีจำนวนร้อยละ ๔.๔๑ นักสังคมสงเคราะห์ มีจำนวนร้อยละ ๔.๔๑ เจ้าหน้าที่เวชสาริต มีจำนวนร้อยละ ๑.๘๗ และน้อยที่สุดคือ นักอาชีวบำบัด มีจำนวนร้อยละ ๐.๗๔

๔. ในก้านประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสำหรับประชาชน ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ผู้มีประสบการณ์ระหว่าง ๑ - ๕ ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๘๕ รองลงมาคือผู้มีประสบการณ์ระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๑๘ และน้อยที่สุดคือผู้มีประสบการณ์มากกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ ๖.๖๒

๕. วิธีการที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ ได้รับความรู้เกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่พบว่า เจ้าหน้าที่ได้รับความรู้จากการเรียนในหลักสูตรมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๗.๓๕ รองลงมาได้รับความรู้จากเพื่อนร่วมงาน มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๕๓ รองลงมาเป็นอันดับสาม คือการได้รับความรู้จากการเข้ารับการฝึกอบรม มีจำนวนร้อยละ ๑๐.๓๐ และน้อยที่สุดคือการได้รับความรู้โดยวิธีศึกษาค้นคว้าตนเอง มีจำนวนร้อยละ ๘.๘๒

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ ด้านความต้องการสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ ด้านปัญหาในการใช้สื่อ ให้นำผลการวิเคราะห์ในรูปตารางตามลำดับดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ มีชนิดเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มี
ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานคร

ประเภทสื่อ	โรงพยาบาลและสถานบริการ			
	สาธารณสุข		\bar{X}	S. D.
	จำนวน	ร้อยละ		
เอกสารและแผ่นพับ	๓๘	๑๐๐	๓.๓๘	๐.๗๘
โปสเตอร์	๓๘	๑๐๐	๓.๓๗	๐.๘๑
สไลด์	๒๘	๗๐.๕๘	๒.๐๘	๐.๘๘
ภาพพลิก	๒๓	๖๗.๖๘	๑.๗๖	๑.๑๖
ภาพยนตร์	๑๘	๕๒.๘๘	๑.๖๘	๐.๖๘
เทปโทรทัศน์	๑๒	๓๕.๒๘	๑.๖๘	๑.๐๐
เทปบันทึกเสียง	๗	๒๐.๕๘	๑.๒๖	๐.๕๘

จากตารางที่ ๑ ปรากฏว่า มีสื่อประเภทเอกสารและแผ่นพับ และสื่อประเภทโปสเตอร์เท่านั้น ที่มีใช้แพร่หลาย คือมีใช้ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานคร ส่วนสื่อที่มีใช้แพร่หลายรองลงมาคือ สื่อประเภทสไลด์ ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๗๐.๕๘ ของจำนวนโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขทั้งหมด ส่วนสื่อที่มีใช้แพร่หลายน้อยที่สุดคือสื่อประเภทเทปบันทึกเสียง มีใช้เพียงร้อยละ ๒๐.๕๘ หรือประมาณ ๑ ใน ๕ ของโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานครทั้งหมด สำหรับประมาณสื่อแต่ละประเภทที่มีอยู่ในปริมาณมาก ได้แก่ สื่อประเภทโปสเตอร์ เอกสารและแผ่นพับ สื่อทั้ง ๒ ประเภทนี้มีมากในปริมาณใกล้เคียงกันและอยู่ในเกณฑ์มีมาก รองลงมาได้แก่ สไลด์ ซึ่งมีอยู่มากพอประมาณ นอกนั้นเป็นสื่อที่มีอยู่ในปริมาณน้อย

ตารางที่ ๒ มีชื่อย่อและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่ในการใช้สื่อ
ที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานครมีอยู่

ชนิดของสื่อ	\bar{X}	S.D.
โปสเตอร์	๓.๗๑	๐.๕๗
เอกสารและแผ่นพับ	๓.๓๕	๐.๕๑
เทปโทรทัศน์	๓.๑๕	๐.๖๕
ภาพยนตร์	๒.๗๖	๐.๖๓
สไลด์	๒.๕๐	๐.๗๔
ภาพพลิก	๒.๓๐	๐.๕๕
เทปบันทึกเสียง	๒.๐๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงว่า โปสเตอร์ เอกสารและแผ่นพับ และ
เทปโทรทัศน์ เป็นสื่อที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานครใช้
บ่อย ในขณะที่ภาพยนตร์ สไลด์ และภาพพลิกเป็นสื่อที่ใช้พอประมาณ ในขณะที่สื่อประเภท
เทปบันทึกเสียงเป็นสื่อที่ใช้นาน ๆ ครั้ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ มัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปริมาณสื่อประเภท เอกสารและแผ่นพับ ที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขใน กรุงเทพมหานคร ไค้มา

แหล่งที่ไค้มา	\bar{X}	S. D.
กระทรวงสาธารณสุข	๓.๕๐	๐.๕๔
บริษัทยา	๓.๕๒	๐.๕๑
ผลิตเอง	๒.๑๔	๐.๖๖
หน่วยงานประเภทอื่น	๒.๐๑	๐.๕๐
โรงพยาบาลอื่น	๑.๐๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๓ แสดงว่า แหล่งที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร ไค้สื่อประเภท เอกสารและแผ่นพับ มากที่สุดคือ กระทรวงสาธารณสุข และบริษัทยา ซึ่งไค้มาในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์มาก ในขณะที่สื่อประเภทนี้ ไค้มาจากการผลิตเอง และไค้มาจากหน่วยงานประเภทอื่นในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์ พอประมาณ ส่วนจากโรงพยาบาลอื่นนั้นไม่ไค้เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ มัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปริมาณสื่อประเภท
โปสเตอร์ ที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขใน
กรุงเทพมหานครไค้มา

แหล่งที่ไค้มา	\bar{X}	S. D.
กระทรวงสาธารณสุข	๓.๕๔	๐.๘๕
บริษัทยา	๓.๕๐	๐.๕๒
หน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาล	๒.๗๑	๐.๘๘
ผลิตเอง	๑.๘๓	๐.๘๗
หน่วยงานประเภทอื่น	๑.๑๐	๐.๓๐
โรงพยาบาลอื่น	๑.๐๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า แหล่งที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข
ในกรุงเทพมหานคร ไค้สื่อประเภทโปสเตอร์ มามากที่สุดคือ กระทรวงสาธารณสุข
และบริษัทยา ซึ่งไค้มาในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์มาก ในขณะที่สื่อประเภทนี้ไค้มาจาก
หน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาลในเกณฑ์พอประมาณ ไค้จากการผลิตเองและจากหน่วยงาน
ประเภทอื่นในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ในขณะที่ไม่ไค้จากโรงพยาบาลอื่นเลย

ตารางที่ ๕ มีขนิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปริมาณสื่อประเภท
ภาพพลิก ที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานคร
ไค้มา

แหล่งที่ไค้มา	\bar{X}	S. D.
หน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาล	๑.๓๘	๐.๖๑
ผลิตเอง	๑.๓๓	๐.๓๕
กระทรวงสาธารณสุข	๑.๖๐	๐.๕๕
บริษัทยา	๑.๐๐	๐.๐๐
โรงพยาบาลอื่น	๑.๐๐	๐.๐๐
หน่วยงานประเภทอื่น	๑.๐๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า แหล่งที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข
ในกรุงเทพมหานคร ไค้สื่อประเภทภาพพลิกมากที่สุดคือ จากหน่วยผลิตสื่อใน
โรงพยาบาล และผลิตเอง แต่ไค้มาในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์น้อย แหล่งอื่นที่ไค้มาใน
เกณฑ์น้อยเช่นเดียวกันไค้แก่ กระทรวงสาธารณสุขและบริษัทยา ส่วนจากโรงพยาบาลอื่น
และหน่วยงานประเภทอื่นนั้นเป็นแหล่งที่ไม่ไค้เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ มีขมิ้นเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณสื่อประเภทสไลด์
ที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานครได้มา

แหล่งที่ได้มา	\bar{X}	S.D.
หน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาล	๒.๐๓	๐.๕๕
ผลิตเอง	๑.๘๘	๐.๘๘
หน่วยงานประเภทอื่น	๑.๐๖	๐.๒๕
กระทรวงสาธารณสุข	๑.๐๐	๐.๐๐
บริษัทฯ	๑.๐๐	๐.๐๐
โรงพยาบาลอื่น	๐.๐๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า แหล่งที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข
ในกรุงเทพมหานคร ได้สื่อประเภทสไลด์มากที่สุดในอันดับแรกคือ จากหน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาล
แต่ได้มาในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์พอประมาณ ได้จากการผลิตเองและจากหน่วยงาน
ประเภทอื่นในเกณฑ์น้อย ในขณะที่จากกระทรวงสาธารณสุข จากบริษัทฯ และจาก
โรงพยาบาลอื่นนั้นไม่ได้เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ มีขนิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณสื่อประเภท
ภาพยนตร์ ที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานคร
ไ้มา

แหล่งที่ไ้มา	\bar{x}	S. D.
กระทรวงสาธารณสุข	๑.๖๖	๐.๘๓
บริษัทยา	๑.๖๖	๐.๘๓
หน่วยงานประเภทอื่น	๑.๒๗	๐.๑๗
โรงพยาบาลอื่น	๑.๐๘	๐.๒๐
หน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาล	๑.๐๓	๐.๑๗
ผลิตเอง	๑.๐๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๗ แสดงว่าแหล่งที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข
ในกรุงเทพมหานคร ไ้สื่อประเภทภาพยนตร์มากที่สุดคือ กระทรวงสาธารณสุขและ
บริษัทยา แต่ไ้มาในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ส่วนแหล่งอื่น ๆ เช่นหน่วยงานประเภท
อื่นโรงพยาบาลอื่น และหน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาลไ้มาน้อยเช่นเดียวกัน ส่วนที่ไ้
จากการผลิตเองนั้นไ้ไม่ได้เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ มีชนิดเมล็ดพืชและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณลื้อประเภท
 เทปโทรทัศน์ ที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขใน
 กรุงเทพมหานคร ใ้มา

แหล่งที่ใ้มา	\bar{X}	S. D.
โรงพยาบาลอื่น	๑.๓๓	๑.๒๐
หน่วยผลิตลื้อในโรงพยาบาล	๑.๖๓	๑.๐๒
ผลิตเอง	๑.๒๖	๐.๘๘
บริษัทฯ	๑.๐๓	๐.๒๖
หน่วยงานประเภทอื่น	๑.๐๖	๐.๒๘
กระทรวงสาธารณสุข	๑.๐๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๘ แสดงว่า แหล่งที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข
 ในกรุงเทพมหานคร ใ้ลื้อประเภทเทปโทรทัศน์มากที่สุดคือ จากโรงพยาบาลอื่น
 รองลงมาใ้แก่หน่วยผลิตลื้อในโรงพยาบาล แต่ทั้งนี้ทั้ง ๒ แหล่งนี้ยังคงใ้มาในปริมาณ
 ที่อยู่ในเกณฑ์น้อย ในขณะที่ใ้จากการผลิตเอง จากบริษัทฯ และจากหน่วยงาน
 ประเภทอื่น ในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์น้อยเช่นเดียวกัน ส่วนจากกระทรวงสาธารณสุข
 นั้นไม่ใ้เลย

ตารางที่ ๕ มีชนิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณสื่อประเภท
 เทปบันทึกเสียง ที่โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขใน
 กรุงเทพมหานคร ไค้มา

แหล่งที่ไค้มา	\bar{x}	S.D.
หน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาล	๑.๓๕	๐.๕๓
ผลิตเอง	๑.๑๓	๐.๓๕
โรงพยาบาลอื่น	๑.๐๘	๐.๒๐
กระทรวงสาธารณสุข	๑.๐๐	๐.๐๐
บริษัทฯ	๑.๐๐	๐.๐๐
หน่วยงานประเภทอื่น	๑.๐๐	๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า แหล่งที่โรงพยาบาลและสถานบริการ
 สาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร ไค้สื่อประเภทเทปบันทึกเสียงมามากที่สุดคือ จาก
 หน่วยผลิตสื่อในโรงพยาบาล แค่ว่าไค้มาในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์น้อย รองลงมาไค้
 จากการผลิตเอง และรองลงไปอีกคือ ไค้จากโรงพยาบาลอื่น ทั้ง ๒ แหล่งนี้ไค้มา
 ในปริมาณน้อยเช่นเดียวกัน ส่วนจากกระทรวงสาธารณสุข บริษัทฯ และจากหน่วยงาน
 ประเภทอื่นนั้น ไม่ได้เลย

ตารางที่ ๑๐ มัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสนใจของประชาชน ที่มีต่อสื่อประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อ

ชนิดของสื่อ	\bar{X}	S.D.
เทปโทรทัศน์	๓.๘๘	๐.๓๓
ภาพยนตร์	๓.๘๒	๐.๘๖
โปสเตอร์	๓.๖๘	๐.๓๒
เอกสารและแผ่นพับ	๓.๒๖	๑.๐๘
ภาพพลิก	๒.๖๖	๐.๖๐
สไลด์	๒.๖๖	๐.๕๕
เทปบันทึกเสียง	๑.๑๘	๐.๓๕

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่าสื่อที่ประชาชนให้ความสนใจมากที่สุดคือ เทปโทรทัศน์ รองลงมาได้แก่ ภาพยนตร์ โปสเตอร์ และเอกสารแผ่นพับ สื่อทั้ง ๔ ประเภทนี้ ประชาชนให้ความสนใจอยู่ในระดับสนใจมาก ส่วนภาพพลิกและสไลด์นั้น ประชาชนให้ความสนใจในระดับพอประมาณ ส่วนเทปบันทึกเสียง ประชาชนให้ความสนใจน้อย

ตารางที่ ๑๑ มีชนิดมิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะประชากรที่มาโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานคร จากการประเมินโดยเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัย

ลักษณะของประชากร	\bar{X}	S. D.
มีการศึกษาน้อย	๒.๘๘	๐.๘๓
มีการศึกษาปานกลาง	๒.๒๘	๐.๘๕
มีการศึกษาสูง	๑.๑๓	๐.๕๑
เพศหญิง	๒.๖๒	๐.๓๘
เพศชาย	๑.๘๑	๐.๘๑
วัยหนุ่มสาว	๒.๘๕	๑.๘๖
วัยกลางคน	๒.๒๓	๑.๕๓
วัยสูงอายุ	๑.๘๓	๐.๓๕
วัยเด็ก	๑.๐๘	๐.๑๘

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่า ประชากรที่มาโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร เป็นผู้มีการศึกษาน้อยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้มีการศึกษาระดับปานกลาง ซึ่งประชากรที่มีการศึกษาน้อยและการศึกษาระดับปานกลาง มาโรงพยาบาลในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์มาก ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูง มาโรงพยาบาลในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ประชากรเพศหญิงมาโรงพยาบาลมากกว่าเพศชาย ประชากรวัยหนุ่มสาวมามากที่สุด รองลงมาเป็นประชากรในวัยกลางคน แต่ทั้งสองวัยนี้มาในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์มากเช่นเดียวกัน รองลงมาคือวัยสูงอายุ ซึ่งมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนวัยเด็กมาน้อยที่สุด แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตารางที่ ๑๒ สภาพการโดยทั่วไปของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพ
อนามัยสำหรับประชาชน ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข
ในกรุงเทพมหานคร

สภาพทั่วไปของสื่อที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	—	—
ดี	๒๔	๑๓.๖๕
ค่อนข้างดี	๓๒	๒๓.๕๓
ยังไม่ดีเท่าที่ควร	๘๐	๕๘.๘๒
ต่ำหลัง	—	—

จากตารางที่ ๑๒ แสดงว่า สภาพการทั่วไปของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่
ความรู้สำหรับประชาชนในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขในกรุงเทพมหานคร
ส่วนมากยังอยู่ในสภาพไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งมีมากถึงร้อยละ ๕๘.๘๒ รองลงมาอยู่ใน
สภาพค่อนข้างดี มีร้อยละ ๒๓.๕๓ ส่วนที่อยู่ในสภาพการที่ดีมีน้อยเพียงร้อยละ ๑๓.๖๕
เท่านั้น ส่วนสภาพการดีมากยังไม่มีเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ความต้องการ เนื้อหาความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสำหรับประชาชนของ
เจ้าหน้าที่ผู้ใช้สื่อในการเผยแพร่ความรู้ ในโรงพยาบาลและสถานบริการ
สาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร

เนื้อหา	ต้องการ	
	จำนวน	ร้อยละ
การรับประทานยาให้ถูกวิธี	๑๓๘	๕๘.๕๓
การปฏิบัติตนเมื่อยามเจ็บไข้	๑๓๐	๕๕.๕๘
การออกกำลังกาย	๑๒๘	๕๑.๑๘
โรคเกี่ยวกับไข้หวัด	๑๒๒	๕๘.๓๑
การปฐมพยาบาล	๑๒๒	๕๓.๓๑
การเลี้ยงดูทารก	๑๑๘	๕๓.๕๐
การให้ภูมิคุ้มกันโรค	๑๑๘	๕๓.๕๐
การหลีกเลี่ยงจากโรคติดต่อ	๑๑๘	๕๖.๓๖
โรคเกี่ยวกับสตรี	๑๑๓	๕๖.๐๓
โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร	๑๑๖	๕๕.๒๘
โรคเกี่ยวกับหัวใจ	๑๑๖	๕๕.๒๘
โรคเกี่ยวกับกามโรค	๑๑๖	๕๖.๒๘
โรคเกี่ยวกับอาการปวดศีรษะ	๑๑๖	๕๕.๒๘
โรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ	๑๐๘	๕๐.๑๕
โรคเกี่ยวกับเด็ก	๑๐๘	๓๕.๘๑
โรคเกี่ยวกับระบบย่อยอาหาร	๑๐๒	๓๕.๐๐
การแปร่งฟัน	๘๘	๓๒.๐๖
โรคเกี่ยวกับพยาธิ	๘๑	๖๖.๘๑
โรคเกี่ยวกับ คางทูม คอจุก	๕๖	๖๓.๒๘
โรคเกี่ยวกับผิวหนัง	๕๕	๖๒.๕๐

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

เนื้อหา	ต้องการ	
	จำนวน	ร้อยละ
โรคเกี่ยวกับผู้สูงอายุ	๘๘	๖๑.๗๖
โรคเกี่ยวกับความอ้วน	๘๘	๖๑.๗๖
โรคเกี่ยวกับมะเร็ง	๗๕	๕๕.๑๕
โรคเกี่ยวกับจิตเวช	๗๒	๕๒.๕๘
โรคเกี่ยวกับปากหลัง ปากเอว	๖๘	๕๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่า เนื้อหาความรู้ด้านสุขภาพอนามัยที่เจ้าหน้าที่
 ต้องการมากที่สุด ๕ อันดับแรกได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับการรับประทานยาให้ถูกวิธี
 การปฏิบัติตนเมื่อยามเจ็บไข้ การออกกำลังกาย โรคเกี่ยวกับไข้หวัด และการปฐม -
 พยายาม ส่วนเนื้อหาที่เจ้าหน้าที่ต้องการน้อยเป็น ๕ อันดับสุดท้ายได้แก่ โรคเกี่ยวกับ
 ผู้สูงอายุ โรคเกี่ยวกับความอ้วน โรคเกี่ยวกับมะเร็ง โรคเกี่ยวกับจิตเวช และ
 โรคเกี่ยวกับปากหลัง ปากเอว

ตารางที่ ๑๔ มีขนิมเลขชนิดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการสื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยสำหรับประชาชนในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร

ชนิดของสื่อ	\bar{X}	S.D.
เอกสารและแผ่นพับ	๔.๕๔	๐.๕๕
โปสเตอร์	๔.๔๐	๑.๒๓
เทปโทรทัศน์	๔.๐๕	๐.๕๕
สไลด์	๓.๒๔	๐.๕๖
ภาพยนตร์	๓.๐๗	๑.๔๐
เทปบันทึกเสียง	๑.๕๔	๐.๒๒
ภาพพลิก	๑.๐๕	๐.๒๐

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า เจ้าหน้าที่ผู้ใช้สื่อในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร มีความต้องการมากที่สุดคือ เอกสารและแผ่นพับ รองลงมาคือ โปสเตอร์ และรองลงมาอีกคือ เทปโทรทัศน์ ๓ ชนิดนี้ เป็นสื่อที่เจ้าหน้าที่มีความต้องการในระดับต้องการมากที่สุด รองลงมาอีก ๒ ชนิดเป็นสื่อที่เจ้าหน้าที่ต้องการในระดับต้องการมาก คือสไลด์ และภาพยนตร์ ส่วนสื่อประเภทเทปบันทึกเสียง และสื่อประเภทภาพพลิก เจ้าหน้าที่ต้องการในระดับต้องการน้อย

ตารางที่ ๑๕ มีดัชนีเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้
ในการเผยแพร่ ในค้ำานที่เกี่ยวกับเครื่องมือ ของเจ้าหน้าที่ใน
โรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	S. D.
ขาดอุปกรณ์อย่างที่เป็น	๓.๗๐	๐.๕๕
เครื่องมือบางชนิดมีจำนวนน้อยเกินไป	๓.๖๐	๐.๗๓
อุปกรณ์บางอย่างคุณภาพไม่ดี เนื่องจากใช้มานาน	๓.๐๘	๐.๖๘
อุปกรณ์บางอย่างคุณภาพไม่ดีเนื่องจากเป็นของ ราคาถูก	๒.๒๑	๐.๘๓
เครื่องมือบางชนิดใช้ยากเกินไป	๑.๘๘	๐.๖๘

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่าสิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในค้ำานที่เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการเผยแพร่คือ ขาดอุปกรณ์อย่างที่เป็น รองลงมาคือเครื่องมือบางชนิดมีน้อยเกินไป และรองลงมาอีกคือ ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์บางอย่างคุณภาพไม่ดี เนื่องจากใช้มานาน ทั้ง ๓ ข้อดังกล่าว เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมีปัญหามาก ส่วนที่เป็นปัญหาในระดับปานกลางคือ อุปกรณ์บางอย่างคุณภาพไม่ดีเนื่องจากเป็นของราคาถูก และสิ่งที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ เครื่องมือบางชนิดใช้ยากเกินไป

ตารางที่ ๑๖ มีชนิดผิดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ในก้านที่เกี่ยวกับเนื้อหา ของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล และสถานบริการสาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	S.D.
สื่อที่มีอยู่มีเนื้อหาในเรื่องต่าง ๆ เป็นจำนวนน้อย	๓.๘๓	๐.๘๐
สื่อที่มีอยู่มีเนื้อหายากเกินไป	๒.๒๓	๐.๖๘
เนื้อหาที่มีอยู่ไม่ค่อยตรงกับกลุ่มประชาชนที่จะเผยแพร่	๑.๘๓	๐.๘๘
สื่อบางอย่างเช่น ภาพยนตร์ หรือเทปโทรทัศน์ มีเนื้อหายาวเกินไป	๑.๘๓	๐.๘๓

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในก้านที่เกี่ยวกับเนื้อหา ของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่คือ สื่อที่มีอยู่มีเนื้อหาในเรื่องต่าง ๆ เป็นจำนวนน้อย ปัญหาในหัวข้อดังกล่าวนี้เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปัญหามาก ส่วนที่เป็นปัญหปานกลางคือ สื่อที่มีอยู่มีเนื้อหายากเกินไป สำหรับปัญหาที่จึกว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด คือปัญหาที่ว่า สื่อบางอย่างเช่น ภาพยนตร์ หรือเทปโทรทัศน์ มีเนื้อหายาวเกินไป

ตารางที่ ๑๗ มีชนิดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้
ในถารเผยแพร่ ในค้ำนที่เกี่ยวกับแหล่งที่ไค้มาของสื่อ ของเจ้าหน้าที
ในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	S. D.
ไม่ทราบว่าสถาบันไค้มีสื่อชนิดใดและเรื่อง ไค้บ้าง	๓.๕๗	๐.๖๔
หาแหล่งยืมไม่ไค้ยไค้	๓.๕๗	๐.๗๖
หน่วยงานบางแห่ง ไม่อยากให้ยืมหรือก้อปปี	๒.๔๔	๐.๖๒

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในค้ำนที่เกี่ยวกับแหล่ง
ที่ไค้มา คือปัญหาที่ไม่ทราบว่าสถาบันไค้มีสื่อชนิดใดและเรื่องไค้บ้าง สิ่งที่เป็นปัญหามาก
ในระดับเดียวกันคือปัญหาที่ว่าหาแหล่งยืมไม่ไค้ยไค้ ทั้ง ๒ เรื่องดังกล่าวเป็นปัญหาที่
อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามาก และปัญหาที่จ้ค้ว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดคือปัญหาที่ว่า หน่วยงาน
บางแห่ง ไม่อยากให้ยืมหรือก้อปปี แต่ถึงแม้จะเป็นปัญหาน้อยที่สุด แต่ระดับของปัญหา
ยังคงอยู่ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ มีขัณมิลเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ ในค้ำนที่เกี่ยวกับการคิกค่อขอความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	S.D.
หน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องเผยแพร่		
ความรู้สำหรับประชาชนยังมีการร่วมมือกันน้อย	๓.๘๘	๐.๓๓
การคิกค่อกับหน่วยงานบางแห่งมีชั้นตอนยุ่งยากเกินไป	๓.๓๓	๑.๐๑
ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานบางแห่ง	๒.๐๐	๐.๖๖
การคิกค่อกับหน่วยงานอื่นไม่สะดวกเพราะไม่มีรถของหน่วยงานสำหรับการคิกค่อ	๑.๓๘	๐.๗๘

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในค้ำน การคิกค่อของความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน คือปัญหาที่ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทำงานค้ำนนี้มีการร่วมมือกันน้อย รองลงมาคือปัญหาที่ว่า การคิกค่อกับหน่วยงานบางแห่งมีชั้นตอนยุ่งยากเกินไป ปัญหาทั้ง ๒ ข้อ เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับเป็นปัญหามาก สิ่งที่เป็นปัญหาน้อยคือปัญหาที่ว่าไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานบางแห่ง และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือปัญหาที่ว่า ไม่สะดวกในการคิกค่อกับหน่วยงานอื่นเนื่องจากไม่มีรถของหน่วยงาน ปัญหา ๒ ข้อหลังนี้เป็นปัญหาในระดับที่เป็นปัญหาน้อย

ตารางที่ ๑๔ มีขนิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้
ในการเผยแพร่ในค่านที่เกี่ยวกับการเงิน

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	S. D.
ได้รับงบประมาณสนับสนุนน้อยเกินไป	๓.๗๐	๐.๕๔
การเดินทางไปติดคองงานบางครั้งต้องใช้จ่ายเงิน ส่วนตัว	๑.๒๔	๐.๕๔
ขาดเงินในการบำรุงรักษาและซ่อมแซม อุปกรณ์	๒.๔๔	๐.๖๒

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในค่านที่เกี่ยวกับการเงินคือ ปัญหาในเรื่องการได้รับงบประมาณน้อยเกินไป ซึ่งเป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหามาก สิ่งที่เป็นปัญหารองลงมาคือ ขาดเงินในการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์ ซึ่งเป็นปัญหาในระดับปานกลาง และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ การเดินทางไปติดคองงานบางครั้งต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัว เป็นปัญหาที่อยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ มัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้
ในการเผยแพร่ ในค่านที่เกี่ยวกับสถานที่

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	S. D.
ยังขาดห้องเก็บอุปกรณ์ที่มีเครื่องปรับอากาศ	๒.๓๓	๐.๕๓
สถานที่เก็บอุปกรณ์คับแคบ	๒.๓๒	๐.๔๓
สถานที่สำหรับใช้ในการเผยแพร่มีน้อย	๒.๓๐	๐.๓๕
ไม่มีตู้เก็บอุปกรณ์และวัสดุอื่น ๆ ที่เหมาะสม	๒.๓๑	๐.๖๖

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่า ปัญหาค่านสถานที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กับการใช้สื่อเพื่อการเผยแพร่ความรู้สำหรับประชาชนในโรงพยาบาลและสถานบริการ
สาธารณสุข ในกรุงเทพมหานคร โดยทั่วไปมีปัญหาน้อย เพราะทุกปัญหามีระดับของ
ปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย แต่ในจำนวนนี้ปัญหาค่านขาดห้องเก็บอุปกรณ์ที่มีเครื่องปรับอากาศ
เป็นปัญหามากกว่าอย่างอื่น และปัญหาไม่มีตู้เก็บอุปกรณ์และวัสดุอื่นที่เหมาะสม มี
ปัญหาน้อยกว่าอย่างอื่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๑ มีชัณมิเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาเกี่ยวกับสื่อที่ใช้
ในการเผยแพร่ ในค่านที่เกี่ยวกับบุคลากร

ลักษณะของปัญหา	\bar{X}	S.D.
นอกจากทำงานค่านเผยแพร่แล้วยังต้องทำงาน ค่านอื่นด้วย	๘.๐๐	๐.๐๐
บุคลากรในทีมงานเผยแพร่ยังมีน้อยไป	๓.๘๓	๐.๒๖
ขาดคนช่วยในการใช้เครื่องมือบางอย่าง	๒.๓๘	๐.๘๑
เวลาเครื่องมือบางอย่างซัคซ้องไม่มีเจ้าหน้าที่ ค่านเทคนิคแก้ไข	๑.๘๕	๐.๘๘

จากตารางที่ ๒๑ แสดงว่าสิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับบุคลากรคือ
นอกจากจะทำงานค่านเผยแพร่แล้วเจ้าหน้าที่ยังต้องทำงานอย่างอื่นด้วย ซึ่งเป็นปัญหา
ที่อยู่ในเกณฑ์ปัญหามาก สิ่งที่จึคว่าเป็นปัญหามากอีกอย่างหนึ่งแคะระดับของปัญหาลดลง
กว่าอย่างแรกเล็กน้อยคือ ปัญหาที่ว่าบุคลากรในทีมเผยแพร่ยังมีน้อยเกินไป สิ่งที่เป็น
ปัญหาในระดับปานกลางคือ ขาดคนช่วยในการใช้เครื่องมือบางอย่าง และสิ่งที่เป็น
ปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย คือ เวลาเครื่องมือบางอย่างซัคซ้องไม่มีเจ้าหน้าที่เทคนิคแก้ไข

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับความคิดเห็นในเรื่องอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควร
จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับสื่อชนิดใหม่
ต้องการให้มีการจัดศูนย์ผลิตและบริการสื่อที่ใช้เพื่อการเผยแพร่ ต้องการให้มีห้องสมุด
สื่อ และมีบริการให้หน่วยงานต่าง ๆ ยืมไปใช้ได้ นอกจากนี้มีผู้เห็นว่าควรมีการ
ควบคุมมาตรฐานการผลิตสื่อเพื่อให้ได้สื่อที่มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย